

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.03.1960, sp. zn. 4 Cz 9/60, ECLI:CZ:NS:1960:4.CZ.9.1960.1

Číslo: 25/1960

Právní věta: Premlčacia lehota pre nárok nositeľa poistenia podľa § 110 zák. č. 99/1948 Zb. začína bežať odo dňa plnenia dávok a nie odo dňa škodnej udalosti, t. j. odo dňa úrazu. Otázka prípadného premlčania nároku poškodeného nie je významná z hľadiska nároku nositeľa poistenia.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 04.03.1960

Spisová značka: 4 Cz 9/60

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Promlčení

Předpisy: 99/1948 Sb. § 110

§ 111

§ 112

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1960 sb. rozh.

Premlčacia lehota pre nárok nositeľa poistenia podľa § 110 zák. č. 99/1948 Zb. začína bežať odo dňa plnenia dávok a nie odo dňa škodnej udalosti, t. j. odo dňa úrazu.

Otázka prípadného premlčania nároku poškodeného nie je významná z hľadiska nároku nositeľa poistenia.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo 4. marca 1960, 4 Cz 9/60.)

Žalobca Slovenský úrad sociálneho zabezpečenia uplatnil žalobou podanou 28. augusta 1957 nárok na náhradu dávok, ktoré boli priznané poškodenému zamestnancovi Úradu poštovej prepravy, výmerom žalobcu z 15. októbra 1954 z toho dôvodu, že utrpel 18. decembra 1952 pracovný úraz na železničnej stanici vo voze vlakovej pošty, ktorý zamestnanci žalovaného účastníka posunovali tak neopatrne, že vůz prudko narazil na nákladné vozne.

Ľudový súd v Košiciach žalobu zamietol.

Krajský súd v Košiciach rozsudok súdu prvej stolice potvrdil. Obidva súdy odôvodnili svoje rozhodnutie premlčaním nároku, a to súd prvej stolice podľa § 10 zák. č. 63/1951 Zb. a súd druhej stolice podľa § 111 ods. 2 zák. č. 99/1948 Zb.

Najvyšší súd vyslovil na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon.

Odôvodnenie:

V súdnej veci nejde o prípad § 111 zák. č. 99/1948 Zb., nakoľko poškodený nebol zamestnancom žalovaného účastníka, ale zamestnancom Úradu poštovej prepravy. V dôsledku toho je potrebné nárok žalujúceho účastníka posudzovať podľa § 110 cit. zák., podľa ktorého ak nejde o prípad § 111 alebo § 112 a ak má poistenec, rodinný príslušník alebo jeho pozostalý nárok na náhradu škody z dôvodu, pre ktorý boli priznané dávky, patrí nárok na túto náhradu poisťovne až do výšky dávok. Plnenie takej dávky sa považuje za škodu, ktorá bola poisťovne bezprostredne spôsobená.

Podľa citovaného ustanovenia má žalobca priamy nárok proti škodcovi na náhradu dávok, ktoré boli priznané poškodenému v prípade, že aj tento má nárok na náhradu škody z dôvodu, pre ktorý boli dávky priznané. Plnenie takýchto dávok sa považuje za škodu, ktorá bola poisťovne bezprostredne spôsobená. Podľa toho žalobcovi vznik škoda len plnením takýchto dávok a nie už v čase škodnej udalosti, tj. v čase úrazu. Preto premlčacia lehota pre nositeľa poistenia začína bežať plnením dávok, nakoľko len za tohto predpokladu môže uplatniť regresný nárok (§ 89 obč. zák.). Špeciálna premlčacia lehota podľa § 111 ods. 2 zák. č. 99/1948 Zb. pre súdený prípad preto nemôže platiť, nakoľko sa vzťahuje na prípad zodpovednosti zamestnávateľa.

Samozrejme je potrebné skúmať, či poškodený má nárok oproti škodcovi z hľadiska predpisov o náhrade škody, pričom otázka prípadného premlčania nároku poškodeného nie je významná z hľadiska nároku žalobcu vzhľadom na to, že ide o priamy nárok, o nárok s inými podmienkami, ktoré je potrebné samostatne posudzovať.

Pokiaľ súd došiel k opačnému názoru, porušil tým zákon v ustanovení § 111 zák. č. 99/1948 Zb.

Poznámky k rozh. č. 25: Ustanovenie § 110 zák. č. 99/1948 Zb. bolo zrušené 1. januára 1957.